

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Delegatura w Lublinie
20-012 Lublin, ul. Ochotnicza 10
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 23 lipca 2008r.

RLU – 411 – 09/07/PM

Decyzja Nr RLU 26/2008

- I. Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z urzędu, przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą we W,
- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
uznaje się za ograniczającą konkurencję, praktykę Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą we W polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych z obszaru powiatu włodawskiego oraz gmin: Kodeń, Sosnowica, Sosnówka, Sławatycze poprzez odmowę wydania zgody na przyjmowanie na zarządzane przez siebie składowisko odpadów komunalnych we W od przedsiębiorców, zamierzających prowadzić działalność gospodarczą polegającą na odbiorze odpadów komunalnych pochodzących z terenu gmin Miejskiej i Wiejskiej W co stanowi naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz nakazuje się zaniechanie jej stosowania.
- II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), stosownie do art. art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939),
- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
nakłada się na Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą we W karę pieniężną w wysokości 20.000,00 zł (słownie: dwadzieścia tysięcy 00/100 złotych), płatną do budżetu państwa, w związku

z dopuszczeniem się naruszenia zakazu określonego w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Uzasadnienie

W dniu 20.04.2007r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie wpłynął wniosek Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Ch (dalej: *MPGK Ch*) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Gminie W, w którym wnioskodawca zarzucił Gminie dopuszczenie się nadużywania pozycji dominującej wypełniającej przesłanki art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów „*polegającej na nadużyciu pozycji dominującej na lokalnym rynku organizacji i składowania odpadów komunalnych na obszarze tej Gminy i przeciwdziałaniu ukształtowania się warunków niezbędnych do powstania konkurencji na lokalnym rynku usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych poprzez działanie polegające na ustaleniu dla przedsiębiorców ubiegających się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych obowiązku składowania odpadów komunalnych z terenu Gminy W na Składowisku Odpadów we W.*”

W związku z tym, że w dniu wpływu wniosku *MPGK Ch* obowiązywała ustawa z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50 poz. 331 ze zm.), (dalej: *ustawa o ochronie ...*) która w swoich przepisach nie przewiduje wniosków o wszczęcie postępowania antymonopolowego, w/w wniosek został potraktowany zgodnie z art. 86 w/w ustawy jako zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk ograniczających konkurencję. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: *Prezes Urzędu* lub *organ antymonopolowy*) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy nie nastąpiło, w związku z działaniami Gminy W na rynku organizacji i składowania odpadów komunalnych, naruszenie przepisów w/w *ustawy o ochronie (...)*. Zgromadzony w trakcie postępowania wyjaśniającego materiał dowodowy jednoznacznie wskazywał, że w niniejszej sprawie, działania Gminy W nie podlegają kontroli ze strony organu antymonopolowego lecz organem właściwym jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze. W związku z powyższym Prezes Urzędu zamknął postępowanie wyjaśniające związane ze zgłoszeniem dotyczącym podejrzenia stosowania praktyk ograniczających konkurencję przez Gminę W.

W trakcie w/w postępowania wyjaśniającego organ antymonopolowy powziął informacje o działaniach Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą we W (dalej: *MPGK W*), – zarządzającego składowiskiem odpadów komunalnych we W, mogące wskazywać na naruszenie przez *MPGK W* przepisów w/w *ustawy o ochronie (...)*. W związku z powyższym Prezes Urzędu postanowieniem nr 182/07 z dnia 1 października 2007r. wszczął z

urzędu postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez *MPGK W* pozycji dominującej na rynku składowania odpadów komunalnych poprzez odmowę wydania zgody na przyjmowanie na zarządzane przez siebie składowisko odpadów od przedsiębiorców, zamierzających prowadzić działalność gospodarczą polegającą na odbiorze odpadów komunalnych pochodzących z terenu Gmin Miejskiej i Wiejskiej W, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 w/w ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W odpowiedzi na postanowienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego *MPGK W* stwierdziło: „Odmowa wydania zgody na unieszkodliwianie odpadów podyktowana była faktem, nieotrzymania przez podmiot wnioskujący (...) zezwoleń na odbiór odpadów od właścicieli nieruchomości wydanych w drodze decyzji przez Wójtów Gmin właściwych ze względu na miejsce świadczenia usług. Wnioskodawca nie dostarczył do nas odpowiedniego zezwolenia wynikającego z art. 7 ust 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005r., Nr 236, poz. 2008 ze zm.). W związku z tym Zarządzający kierując się art. 78 pkt. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz. U. z 2007r., Nr 39, poz. 251, tekst jednolity) odmówił przyjęcia odpadów na składowisko z uwagi na fakt nieposiadania przez Wnioskującego odpowiednich zezwoleń w zakresie odbioru odpadów od właścicieli nieruchomości.”

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje:

MPGK W zostało zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w Rejestrze Przedsiębiorców w dniu 4.10.2001r. pod nr KRS: [taj. przeds.]. Wśród prowadzonej działalności zarządza składowiskiem odpadów komunalnych we W jak również prowadzi działalność polegającą na odbiorze odpadów komunalnych z terenu miasta i gminy W. Na teren w/w składowiska we W odpady wwożone są wyłącznie przez *MPGK W* oraz sporadycznie przez podmioty prywatne (po uprzednim uzgodnieniu z kierownictwem Zakładu Usług Komunalnych).

W dniu 8.05.2006r. *MPGK Ch* złożyło wniosek o zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych z terenu miasta W wskazując jako miejsce składowania odpadów wysypisko S w gminie Ch. Jednocześnie pismem z dnia 10.05.2006r. (Ld. 447/06) *MPGK Ch* wystąpiło o zgodę na deponowanie w/w odpadów komunalnych na gminnym wysypisko we W do jego zarządcy czyli *MPGK W*. Burmistrz W. decyzją z dnia 26.07.2006r. (znak: GKI. 7610-12/06) odmówił *MPGK Ch* wydania zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych z terenu miasta W.

W uzasadnieniu w/w decyzji Burmistrz W. powołując się na art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach stwierdził, że „miejszem najbliższym położonym miejscu wytwarzania odpadów komunalnych z terenu miasta W jest miejskie wysypisko śmieci we W (...) prowadzone przez Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. we W (*MPGK W*). Wnioskodawca nie posiada

stosownej umowy na unieszkodliwianie odpadów komunalnych we W z MPGK Sp. z o.o. we W.”

W dniu 2.08.2006 MPGK Ch ponownie zwróciło się do zarządzającego składowiskiem we W (pismo L. Dz. 524/2006) z prośbą o przesłanie projektu umowy w sprawie deponowania odpadów komunalnych na w/w wysypisko, jednocześnie odwołując się od Decyzji Burmistrza W. z dnia 26.07.2006r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w C.

W odpowiedzi, na prośby MPGK Ch (pisma z dnia 10.05.2006r. oraz 2.08.2006) dotyczące możliwości składowania odpadów komunalnych na miejskim wysypisku we W, MPGK W w piśmie z dnia 18.08.2006r. (L. dz. 2783/06) stwierdza, że *„w przedmiotowej sprawie nie może zająć stanowiska ponieważ teren składowiska odpadów został przekazany w użytkowanie dla Międzygminnego Związku Celowego z siedzibą we W.*”

W dniu 21.11.2006r. (pismo L. dz. 622/2006) MPGK Ch zwróciło się z prośbą do Międzygminnego Związku Celowego z siedzibą we W o wydanie zgody na przyjęcie na gminne wysypisko odpadów komunalnych.

Z wyjaśnień złożonych w trakcie postępowania, Międzygminny Związek Celowy wyjaśnił, że otrzymał od MPGK W w nieodpłatne użytkowanie nieruchomości na której znajduje się w/w składowisko odpadów komunalnych w celu rozbudowy składowiska odpadów we W i utworzenia Zakładu Zagospodarowania Odpadów (ZZO W) – akt notarialny Rep. A 501/2005) z dnia 18.10.2005r. Jednakże zgodnie z aktem § 5 w/w aktu notarialnego do czasu zakończenia rozbudowy w/w składowiska we W MPGK W będzie je eksploatować.

Burmistrz W. kilkakrotnie odmawiał wydania zezwolenia MPGK Ch na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli i zarządców nieruchomości z terenu miasta W (decyzje: GKI.7610-12/06 z dnia 26.07.2006r, GKI.7610-12/06/07 z dnia 2.04.2007r., GKI.7610-12/06/07). Decyzje te były uchylane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ch. W dniu 2.04.2008r. Burmistrz W. wydał zezwolenie MPGK Ch na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Miejskiej W (decyzja GMI.7610-12/06/07/08).

W trakcie postępowania antymonopolowego MPGK W wyjaśniło (pismo z dnia 21.11.2007r., L. dz. 4097/07), że zgodnie z Wojewódzkim Planem Gospodarki Odpadami, który stanowił podstawę uchwalenia Powiatowego Programu Ochrony Środowiska i Powiatowego Planu Gospodarki Odpadami dla powiatu włodawskiego, że ZZO W ma obsługiwać W. (miasto) oraz gminy: Włodawę, Kodeń, Sławatycze, Sosnowkę, Hanę, Wiryki, Sosnowicę, Stary Brus, Hańsk, Urszulin, Wolę Uhruską, (w sumie 12 gmin). MPGK W stwierdziło, że *„mając na względzie fakt, iż w chwili obecnej MPGK Ch nie posiada zezwolenia na odbiór odpadów w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 13.09.1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005r., Nr 236, poz. 2008 ze zm.) wydanego przez Burmistrza W. i Wójtów Gmin objętych wyżej wymienionymi planami w związku z tym w chwili obecnej nie może prowadzić zbiórki odpadów z tego terenu, a tym samym składować odpady na terenie składowiska zarządzanego*

przez MPGK W. W zaistniałej sytuacji zachodzi obawa, że MPGK Ch może składować odpady na wysypisku spoza terenu objętego w/w planami... ”.

W dniu 30.05.2008r. MPGK W przesłało pismo (L. Dz. 1851/08) w którym stwierdza, że w związku z wydaniem decyzji przez Burmistrza Włodawy „nie ma przeszkód formalno-prawnych aby Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w C. unieszkodliwiało niesegregowane odpady komunalne na składowisku zarządzanym przez MPGK Sp. z o.o. we W.”

MPGK Ch w piśmie z dnia 30.05.2008r. (L. Dz. ZO 2621/08) stwierdziło, że „nie otrzymało zgody na deponowanie odpadów na wysypisku zarządzanym przez MPGK W.”

Po zamknięciu zbierania materiału dowodowego do Prezesa Urzędu w dniu 20.06.2008r. wpłynęło pismo od MPGK Ch stwierdzające, że w chwili obecnej „po wydaniu decyzji Burmistrza W. i Wójta Gminy W. w zakresie zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości nie ma przeszkód w zakresie podpisania stosownej umowy na deponowanie odpadów”.

W trakcie postępowania antymonopolowego, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że opłaty pobierane za składowanie odpadów na w/w wysypisku stanowią przychody zarządcy składowiska. Przychody uzyskane przez MPGK W w 2007r. wyniosły: [taj. przeds.] PLN, w tym uzyskane w związku z przyjmowaniem i unieszkodliwianiem odpadów na zarządzanym składowisku [taj. przeds.] PLN.

Po ustaleniu stanu faktycznego, organ antymonopolowy zważył, co następuje:

I. Na wstępie należy wskazać, iż dla stwierdzenia praktyk określonych w art. 9 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów muszą zostać spełnione łącznie następujące przesłanki:

1. naruszenie interesu publicznoprawnego,
2. posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku krajowym lub lokalnym,
3. nadużywanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku.

Podstawą do zastosowania przepisów Ustawy, w świetle jej art. 1 ust. 1, jest zagrożenie lub naruszenie przez przedsiębiorcę interesu publicznoprawnego.

W wyroku z dnia 24 stycznia 1991 r. w sprawie Amr 8/90 (Wokanda 1992/2/39) Sąd Antymonopolowy stwierdził, że do postępowania w sprawach o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym kwalifikują się tylko takie sprawy, w których podmiot gospodarczy, w następstwie stosowania zakazanych praktyk monopolistycznych, narusza interes publicznoprawny w zakresie rozwoju konkurencji, ochrony podmiotów narażonych na stosowanie takich praktyk oraz ochrony interesu konsumentów. W orzeczeniu tym podkreślono, że naruszenie interesu publicznoprawnego może mieć przykładowo miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą dotknięty jest "szerszy krąg uczestników rynku", a nie jeden podmiot. Podobne stanowisko w tej kwestii zajmuje Sąd Najwyższy (por. przykładowo uzasadnienia wyroków z dnia 29 maja 2001 r. w sprawie I

CKN 1217/98, OSNC 2002 r., z. 1, poz. 13, czy wyrok z dnia 28 stycznia 2002 r., I CKN 112/99, OSNC 2002 r., z. 11, poz. 144). Zgodnie natomiast z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie I CKN 496/01 (Dz.Urz.UOKiK 2004/1/283) „*Użytego w tych orzeczeniach sformułowania: "dotknięcie skutkami działań" sprzecznych z ustawą antymonopolową, nie można jednak rozumieć w sposób wąski i mechaniczny, jako tylko bezpośredniego pokrzywdzenia kontrahenta monopolisty. Trzeba tu oceniać całość negatywnych skutków działań monopolisty na określonym rynku (rynek relewantny), kierując się ogólnymi celami obu ustaw antymonopolowych. (...) Ochrona konkurencji polega na przeciwdziałaniu monopolizacji rynku, rozumianej jako narzucanie przez podmiot dominujący warunków umownych niekorzystnych dla jego kontrahentów. Ochrona ta nie ogranicza się przy tym do sytuacji, kiedy doszło już do pokrzywdzenia kontrahenta przez monopolistę, lecz obejmuje także istnienie samego stanu realnego zagrożenia dla zasad swobodnej konkurencji. Stan takiego potencjalnego zagrożenia jest bowiem oceniany z punktu widzenia interesu publicznego w obu ustawach jako stan niewłaściwy, a tym samym niedopuszczalny.*”

Podzielając stanowisko Sądu Najwyższego w tym zakresie, należy stwierdzić, że postępowanie antymonopolowe w niniejszej sprawie niewątpliwie toczyło się w interesie publicznym. Strona postępowania jest administratorem składowiska we W, a jednocześnie prowadzi działalność polegającą na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu miasta i gminy W. Nie wydając zatem zgody na przyjmowanie odpadów komunalnych stałych od przedsiębiorcy ubiegającego się o zezwolenie na odbiór odpadów komunalnych z terenu na którym *MPGK W* sama prowadzi działalność polegającą na odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, skutecznie utrudniał prowadzenie działalności gospodarczej swojemu konkurentowi. Aktualnie *MPGK Ch* jest potencjalnym konkurentem na rynku usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Niewątpliwie działania *MPGK W* istotnie wpływają na stan konkurencji na rynku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości. Odmowa czy też utrudnianie przyjmowania odpadów na zarządzane przez siebie składowisko może powodować, że *MPGK W* będzie pozbawiona nacisku na podwyższanie standardu własnych usług i obniżanie cen, a nawet doprowadzić do zmniejszenia liczby przedsiębiorców działających na rynku. W niniejszej sprawie skutki zachowania *MPGK W* dotyczą zatem *MPGK Ch*, ale mogą one również dotyczyć innych potencjalnych przedsiębiorców zamierzających uczestniczyć w obrocie gospodarczym. Każde zaś ograniczenie konkurencji jest objawem naruszenia interesu publicznoprawnego. Działalność *MPGK W* wpływa bezpośrednio również na interesy podmiotów korzystających z usług przedsiębiorców, którzy mogą być pozbawieni możliwości wyboru optymalnej dla siebie oferty. Tak szeroki krąg uczestników rynku uzasadnia zastosowanie w niniejszej sprawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazane jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców. Natomiast art. 9 ust. 2 pkt 5 tejże ustawy

stwierdza, iż nadużywanie pozycji dominującej w szczególności może polegać na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

A zatem, w świetle powyższych przepisów, do uznania określonej praktyki przedsiębiorcy za ograniczającą konkurencję niezbędne jest stwierdzenie, iż przedsiębiorca posiada pozycję dominującą na rynku właściwym, stosując zaś zakazaną praktykę przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Określenie „pozycji dominującej” definiuje art. 4 pkt 10 *ustawy o ochronie ...*, wedle którego pod pojęciem tym należy rozumieć pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów, przy czym domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Natomiast jako „rynek właściwy” należy rozumieć – zgodnie z treścią art. 4 pkt 9 *ustawy o ochronie ...* – rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty (rynek produktowy) oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i kosztów transportu, panują zbliżone warunki konkurencji (rynek geograficzny).

Niniejsza sprawa dotyczy wydawania zgody na składowanie odpadów komunalnych z terenu miasta i gminy W na lokalnym składowisku we W, w związku z tym w ujęciu produktowym, za rynek w niniejszej sprawie należy uznać rynek składowania odpadów komunalnych. Natomiast od strony geograficznej rynek ograniczony jest do terenu powiatu włodawskiego czyli W. (miasto) i gmin wiejskich W, Hanna, Wiryki, Stary Brus, Hańsk, Urszulin, Wola Uhruska, oraz gmin wiejskich spoza powiatu włodawskiego: Kodeń, Sosnowica, Sosnówka, Sławatycze (w sumie 12 gmin). Za tak wyznaczonych rynkiem geograficznym przemawia fakt, że zgodnie z Powiatowym Planem Gospodarki Odpadami dla powiatu włodawskiego, na lokalnym składowisku we W mogą być deponowane odpady komunalne właśnie z terenu w/w gmin (gminy powiatu włodawskiego oraz cztery sąsiadujące z nim gminy wiejskie).

Z uwagi na to, że na terenie gminy W znajduje się jedno składowisko odpadów obsługujące w/w gminy, a *MPGK W* jako jego zarządca jest jedynym przedsiębiorcą prowadzącym działalność w zakresie deponowania odpadów komunalnych, nie spotyka się ono z konkurencją na w/w rynku ze strony innych przedsiębiorców. Należy więc uznać, że w rozumieniu art. 4 pkt 10 *ustawy o ochronie ...*, *MPGK W* bezsprzecznie posiada pozycję monopolistyczną, która jest kwalifikowaną postacią pozycji dominującej.

Tym samym działania *MPGK W* na w/w rynku właściwym, mogą podlegać ocenie w świetle przepisów *ustawy o ochronie...*

Posiadanie pozycji dominującej samo przez się nie stanowi naruszenia prawa. Naruszeniem takim jest natomiast nadużywanie pozycji dominującej, które

stanowić może zakazaną praktykę ograniczającą konkurencję wówczas, gdy zachowanie przedsiębiorcy mającego pozycję dominującą na rynku właściwym narusza przepisy *ustawy o ochronie* ...

W niniejszej sprawie należy rozstrzygnąć, czy *MPGK W* poprzez niewyrażenie zgody na składowanie odpadów komunalnych, na zarządzanym przez siebie lokalnym składowisku odpadów we *W*, pochodzących z terenu gmin miejskiej i wiejskiej *W*, nadużyła posiadanej przez siebie pozycji dominującej na powyżej określonym rynku, przeciwdziałając ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku wywozu stałych odpadów komunalnych na jej terenie.

Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005r., Nr 236, poz., 208 ze zm.), działalność w zakresie odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości wymaga zezwolenia. Zezwolenie jest udzielane (zgodnie z art. 7 ust. 6 w/w ustawy) w drodze decyzji przez wójta gminy właściwego ze względu na miejsce świadczenia usług na wniosek przedsiębiorcy. Stosownie do art. 8 ust. 2 w/w ustawy do wniosku, przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, powinien dołączyć dokument potwierdzający gotowość ich przyjęcia przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

Należy zwrócić w tym miejscu uwagę na to, że uzyskanie zgody na przyjmowanie odpadów na wysypisko jest wcześniejszym etapem przed uzyskaniem zezwolenia na podstawie w/w ustawy. Potwierdza to wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sygn. XVII Ama 163/205), gdzie Sąd stwierdza wyraźnie, że „aby uzyskać zezwolenie na wywóz odpadów najpierw trzeba udokumentować gotowość przyjęcia odpadów na lokalne wysypisko.” Jednocześnie ten sam Sąd w wyroku z dnia 8 listopada 2004r. (sygn. XVII Ama 81/2003) stwierdza, że „administrator wysypiska komunalnego, prowadzący również działalność na rynku zbierania i transportu odpadów, narusza art. 8 ust 2 pkt 5 (obecnie art. 9. ust. 2 pkt 5) *ustawy o ochronie (...)* , odmawiając bez uzasadnionego powodu zgody na składowanie na wysypisku odpadów dostarczanych przez jego konkurenta”. Właśnie brakiem zgody na deponowanie odpadów na składowisku we *W* Burmistrz Włodawy uzasadniał swoją decyzję o odmowie wydania zezwolenia *MPGK Ch* (Dec. GKI 7610-12/06 z dnia 26.07.2006r.).

Zdaniem Prezesa Urzędu błędne jest powoływanie się przez *MPGK W* na art. 78 pkt. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach, jako argumentu uzasadniającego odmowę przyjmowania odpadów na zarządzane przez siebie składowisko. Przepis ten mówi o ewentualnych karach dla zarządcy składowiska za niedopełnienie jego obowiązków. Zdaniem organu antymonopolowego każdy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na własne ryzyko, nie może więc uzasadniać swojego działania, które niewątpliwie, oddziałuje na jego konkurentów ewentualnymi karami za niedopełnienie swoich obowiązków.

Odmowa przyjmowania od *MPGK Ch* odpadów przez *MPGK W* na lokalne wysypisko we *W*, zdaniem Prezesa Urzędu jest bezpodstawne i narusza przepis art. 9 ust. 2 pkt 5 w/w *ustawy o ochronie (...)*.

Prezes Urzędu zważył zachowanie *MPGK W*, gdzie w odpowiedzi na wniosek *MPGK Ch* o składowanie odpadów najpierw stwierdza, że nie może zająć stanowiska w tej sprawie - pismo z dnia 18.08.2006r. (L. dz. 2783/06) ponieważ składowisko zostało przekazane w użytkowanie dla Międzygminnego Związku Celowego z siedzibą we *W*, a następnie stwierdza, że brak zgody jest rezultatem braku zezwolenia wydanego przez upoważniony organ zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zdaniem organu antymonopolowego takie działania – „zwodzenie” potencjalnego konkurenta, miały na celu utrudnienie lub wręcz uniemożliwienie prowadzenia przez niego działalności, który zmuszony transportować odpady komunalne na inne, odleglejsze składowiska, ponosiłby dodatkowe koszty.

Zdaniem Prezesa Urzędu *MPGK W* nie miało żadnych podstaw do odmowy przyjmowania odpadów od *MPGK Ch* z terenu powiatu włodawskiego, ponieważ i tak w Powiatowym Planie Gospodarki Odpadami dla powiatu włodawskiego właśnie to składowisko jest wskazane jako właściwe do deponowania odpadów z tego terenu. Nie sposób zgodzić się z argumentacją *MPGK W*, że brak zgody na deponowanie odpadów wynika z braku zezwolenia wydanego przez burmistrza czy też wójtów okolicznych gmin, że „zachodzi obawa, że *MPGK Ch* może składować odpady na wysypisku spoza terenu objętego w/w planami”. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że *MPGK W* wyraża gotowość przyjmowania odpadów na zarządzane przez siebie składowisko w momencie uzyskania przez *MPGK Ch* jedynie zezwoleń od Burmistrza *W*. i wójta gminy *W*, nie żądając przedstawienia takich zezwoleń od wójtów innych gmin z terenu których mogą być wwożone odpady komunalne. Zdaniem organu antymonopolowego zachowanie takie świadczy, że obawa *MPGK W* przed wwożeniem odpadów z innych gmin jest bezzasadna, kwestia ewentualnej kontroli pochodzenia odpadów leży w gestii administratora składowiska.

Swoimi działaniami *MPGK W* utrudnia funkcjonowanie *MPGK Ch*, na rynku usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu miasta i gminy *W*. Umacniało w ten sposób swoją pozycję na rynku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na tym terenie poprzez stworzenie bezprawnej bariery wejścia na ten rynek, której przedsiębiorca - konkurent nie jest zdolny pokonać. W ocenie Prezesa Urzędu, nie ulega również wątpliwości, że wszyscy uczestnicy tego rynku (również potencjalni) są uzależnieni od działań *MPGK W* i to ono decyduje o jego kształcie. Spółka zawierając bowiem z przedsiębiorcami umowy o odbiór odpadów komunalnych, bądź odmawiając zawarcia takich umów ma bezpośredni wpływ na opłacalność świadczenia tego rodzaju usług, a pośrednio także na liczbę uczestników rynku.

Konkludując, swoim działaniem *MPGK W* w sposób bezprawny wpływa na poziom konkurencji na rynku usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu powiatu włodawskiego. Takie działanie *MPGK W* jest niezgodne z *ustawą o ochronie (...)*, ponieważ ogranicza wolną konkurencję na rynku i nie zapewnia równych szans przedsiębiorcom w prowadzeniu przez nich działalności gospodarczej oraz utrudnia wejście na ten rynek innym potencjalnym konkurentom.

Biorąc pod uwagę wyżej wymienione okoliczności, należy uznać iż zostały spełnione przesłanki wymienione w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Mając powyższe na uwadze organ antymonopolowy orzekł jak w pkt I sentencji.

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 *ustawy o ochronie (...)* Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu określonego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 6, w zakresie niewyłączonym na podstawie art. 7 i 8, lub naruszenia zakazu określonego w art. 9 tej ustawy.

W rozpatrywanej sprawie organ antymonopolowy uznał, że *MPGK W* nadużyła pozycji dominującej poprzez działania, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W związku z tym znajduje zastosowanie przytoczony wyżej przepis dotyczący nałożenia kary.

Prezes Urzędu uznał za celowe nałożenie na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej. *MPGK W* jako przedsiębiorca o wieloletnim doświadczeniu, powinna sobie zdawać sprawę, że podejmowanymi decyzjami nie może ograniczać konkurencji na obszarze swojej działalności. Dlatego też nałożenie kary pieniężnej ma być podkreśleniem naganności stosowanych przez *MPGK W* praktyk, które zakłóciły zasady wolnego rynku. Jedynymi środkami decydującymi o tym czy dany przedsiębiorca jest obecny na danym rynku, w przypadku gdy spełnia warunki wynikające z obowiązujących przepisów, powinny być mechanizmy rynkowe, a nie decyzje innych przedsiębiorców - *MPGK W* nie może uzurpować sobie roli regulatora rynku.

Ustalając wysokość nałożonej kary organ antymonopolowy wziął pod uwagę okoliczność, iż *MPGK W* po raz pierwszy naruszyła przepisy w/w *ustawy o ochronie (...)* oraz możliwości finansowe (strata ze sprzedaży oraz strata netto na koniec 2007r.) Okoliczności te przemawiają za wymierzeniem kary w umiarkowanej wysokości.

MPGK W podało, że jego przychód w roku 2007 wyniósł [taj. przeds.] PLN, 10% wyliczone od powyższej kwoty wynosi [taj. przeds.] PLN co stanowi maksymalny wymiar kary.

Jednocześnie *MPGK W* podało, że przychody uzyskane w związku z przyjmowaniem odpadów na zarządzane przez siebie składowisko wyniosły w 2007r. [taj. przeds.] PLN. Zdaniem Prezesa Urzędu właśnie przychody osiągnięte z tej działalności winny wpłynąć na wymiar nałożonej kary.

W niniejszej sprawie organ antymonopolowy nałożył na *MPGK W* karę pieniężną w wysokości 20.000,00 zł. (słownie: dwadzieścia tysięcy 00/100 złotych). Kwota ta stanowi [taj. przeds.] % maksymalnej kwoty, w wysokości której organ antymonopolowy mógł nałożyć na *MPGK W* karę i jednocześnie stanowi [taj. przeds.] % przychodów uzyskanych w związku z przyjmowaniem odpadów na zarządzane przez siebie składowisko.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów :

NBP O/O Warszawa nr 51101010100078782231000000.

W związku z powyższym orzeczono jak w pkt II sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Lublinie, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymuje:

*W imieniu Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury
UOKiK w Lublinie
E. Wiszniowska*

MPGK W